

Norsk

Pris kr. 0,70

Hefte 4 1946

BRIDGE MAGASIN

Organ for Norsk Bridgeforbund

*I dette
nummer
blant annet:*

*Culwoodkonvensjonen
og 2 kontrollspill fra
redaktor Halles turnering.*

Vi presenterer:
Ambjorn Næss

Spill jeg husker.

Flere sensasjoner i Norgesmesterskapets 4. runde.

Fjerde runde i Norgesmesterskapet ble avviklet i mars måned. Det var flere sensasjoner, mest overraskende var det kanskje at Skien slo Singelton. Riktignok har Skiens spillerne vist at de kan spille god bridge før, men Singelton er et av Oslos sterkeste lag. Videre festet vi oss ved at Grand slo Kontraktklubben, Vikersund Hobby og Gjøvik Vienna. Odds store seier over Tønsberg Bridgeklubb var også litt av en overraskelse.

O.H.F., Oslo, fikk runderekord ved seier over Bridgekameratene med 108—52.

Resultatene ble:

196 Ruter knekt, Trondheim—Forcingklubben, Trondheim	93—67
197 Grand, Alesund—Kontraktklubben, Oslo	100—60
198 Bergen Br. klubb—Lilleaker Bridgeklubb	88—72
199 Stavanger Bridgeklubb—Rival, Stavanger	94—76
200 Skiens Bridgekl. — Singelton, Oslo	85—75

201 Larvik Bridgekl. — Toppscore, Oslo	81—79
202 Odd, Oslo—Tønsberg Bridgekl.	95—85
203 A.B.C., Oslo—Bridgeklubben 1943, Drammen	85—75
204 Sinsen Bridgekl. Ø. Aker—Kongsberg Bridgeklubb	105—55
205 Vikersund Bridgekl. — Hobby, Oslo	91—69
206 Gjøvik Bridgeklubb—Vienna, Oslo	86—74
207 Astra, Oslo—Konsvinger Bridgeklubb	97—63
208 Duplikatklubben, Oslo—Fellows, Oslo	86—74
209 Bærum Bridgeklubb—Slemmestad Bridgeklubb	84—76
210 Kløverknekt, Oslo—Rex, Oslo	87—73
211 O.H.F., Oslo—Bridgekameratene, Oslo	108—52

I forrige nummer av magasinet var det dessverre innsneket en trykkfeil, idet Sinsen var oppført mot Bridgekl. 1943, Drammen, mens A.B.C. og Kongsberg Bridgeklubb ikke var nevnt. Vi beklager feilen.

Kampene i Norgesmesterskapets 5. runde.

I 5. runde møtes følgende klubber:

212 Grand, Alesund—Ruter knekt, Trondheim.
213 Bergens Bridgekl. — Stavanger Bridgekl.
214 Gjøvik Bridgekl. — Larvik Bridgekl.
215 Vikersund Bridgekl. — Skiens Bridgekl.
216 A.B.C., Oslo—Bærum Bridgeklubb
217 Sinsen Bridgekl., Ø. Aker—Kløverknekt, Oslo.
218 Odd, Oslo—Astra, Oslo.
219 O.H.F., Oslo—Duplikatklubben, Oslo.

Kampen mellom Gjøvik Bridgeklubb og Larvik Bridgeklubb skal spilles i Oslo. For øvrig er førstnevnte klubb arrangør, og skal ha hjemmekamp som vanlig.

Vi skal forsøke å tippe de forskjellige kamper. Grand og Ruter knekt blir et spennende oppgjør. Grand har vært i finalen før, og har kanskje derved fått en større rutine, som kan bli avgjørende. Hvis Bergen spil-

ler slik som de gjorde mot Oslo i interkretskampen, bør de slå Stavanger. Men sikkert er det ikke, Stavanger har et farlig lag. Larvik blir vel for sterke for Gjøvik, og Skien bør vinne over Vikersund. I Oslo-oppgjørene bør A.B.C., Kløverknekt, Astra og O.H.F. vinne. Den hardeste kampen kommer sannsynligvis til å stå mellom O.H.F. og Duplikatklubben. Sinsen har et sterkt lag, men det strekker vel neppe til mot Kløverknekt.

Etter dette skulle følgende klubber møtes i Bergen i slutten av mai: Grand, Bergen, Larvik, Skien, A.B.C., Kløverknekt, Astra og O.H.F.

Sensasjon i 5. runde. Odd slo Astra.

Idet bladet går i trykken erfarer vi at Astra ble slått ut i Norgesmesterskapskampen mot Odd.

NORSK BRIDGEMAGASIN

ORGAN FOR NORSK BRIDGEFORUND

Nr. 4

April 1946

17. årgang.

Redaktor: R. HALLE. Postboks 120, Bestun. Tlf. 59 334

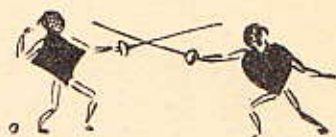
Red.sekretær: ROLF BØE. Eugeniegt. 1. Tlf. 60 291

Utgitt av A. M. Hanches Forlag. Kongens gt. 4, Oslo. Tlf. 12 181

Abonnement: Kr. 6,00 pr. år.

Løssalg: Kr. 0,70 pr. nummer

Gammelt nytt.

Amerikas beste bridgelag heter «The Four Aces». Helt fra 1933 av har dette laget dominert alle amerikanske mesterskapsturneringer, og etter hva vi hører er det like dominerende i dag. Culbertsons lag, som gjennom årene har opptrådt i en rekke forskjellige utgaver og sammensetninger, har ennå aldri nådd finalen i de amerikanske mesterskap, mens The Four Aces har vunnet de fleste av dem. Da Østerrike vant verdensmesterskapet i Budapest i 1937, etter å ha seiret i finalen over Culbertsons lag, ble det også innrømmet av østerrikerne selv, at de neppe hadde hatt en sjangse hvis U. S. A. hadde møtt med sitt beste lag, De Fire Ess.

Stammen på dette laget er de fire verdensberømte spillere: David Burnstine, Michael T. Gottlieb, Oswald Jacoby og Howard Schenken. Men også Harold S. Vanderbilt og Amerikas ubestridt og ubestridelig beste spiller Waldemar von Zedwitz står laget nær og har med hell representert det i flere turneringer.

«The Four Aces» bruker sitt eget system, «The Four Aces System». Kortvurderingen er basert på punkt-telling (3, 2, 1 og $\frac{1}{2}$ for henholdsvis E, K, D og Kn), men ellers er systemet sterkt beslektet med Culbertsons. Det er også i alt vesentlig basert på naturlige meldinger. (Vi skal ved leilighet bringe et konsentrat av systemet, det er internasjonalt anerkjent og vil sikkert interessere norske spillere).

Vi for vår del tror ikke, at det først og fremst er i kraft av systemet «The Four Aces» har oppnådd sine imponerende resultater. Et lag med slike spillere ville sikkert forstått å gjøre seg gjeldende med et hvilket som helst godt system. *Men dog neppe med et som er dårlig.* At «The Four Aces System» kan være verd et studium, og at det kan gi impulser til norsk bridge, det er vi ikke et øyeblikk i tvil om. Det kan også ha sin interesse å nevne, at det brukes av de langt fleste amerikanske mesterspillere (mens Culbertson fremdeles dominerer blant den store masse).

«The Four Aces System» ble offentliggjort og gjort tilgjengelig gjennom en bok som kom ut i 1935, og har i 10 år ikke vært gjenstand for forandringer! Først nå etter krigen har laget bestemt seg for å foreta enkelte tilplassninger, som er blitt publisert i et lite tilleggshäfte, som en av våre venner i U. S. A. har vært så elskværdig å sende oss.

* * *

Og la det være sagt med en gang: her er det intet nytt utover det vi her hjemme allerede kjenner, og selv har eksperimentert oss fram til. Den store, sterke 2-åpning (som var felles for Culbertson og de fire ess) er forlatt og erstattet med en svakere hånd, nærmest en mellomting mellom Palmstrøms og Bøes nye 2-åpninger. Helt på linje med disse to norske bridge-teoretikere brukes 2 kløver som eneste desiderte utgangskrav. Ennvidere er grandåpningen vesentlig beklippet, ut fra et syn som stort sett faller sammen med det dette blads redaktør ofte har gitt uttrykk for.

«The Four Aces» er som sagt et offisielt system, som kan brukes av alle organiserte spillere verden over. Etter dette skulle et norsk lag kunne bruke de nye 2-åpninger i en turnering, under henvisning til «The Four Aces», mens det etter et tidligere vedtak av Forbundet ikke skal kunne bruke dem (medmindre motparten går med på det) under henvisning til Palmstrøm eller Bøe.

At dette må virke urimelig, sier seg selv. En konvensjon blir ikke bedre fordi den kommer fra utlandet. Og iallfall skal en ikke utelukke at en

konvensjon kan være god, selv om den er alet her på bjerget.

* * *

Forbundsstyret hadde meget vektige grunner for den beskjæring av adgangen til å benytte nye og ikke tilstrekkelig publiserte konvensjoner som ble knesatt gjennom vedtaket i 1944. En stor del av konkurransebriden her hjemme dyrkes nemlig i form av partturneringer og det sier seg selv at det ville sinke avviklingen av alle slike arrangements på en skjebnesvanger måte hvis de enkelte parene skulle gå fra bord til bord og overalt gjøre rede for alle de avvikende konvensjoner de bruker. Det ville rett og slett føre til kaos.

Men annerledes med lagkamper. Her skal en spille mot de samme motstandere gjennom en hel kveld, og her kan en uten vanskelighet ofre 10—15 minutter på å forklare de avvikelser fra de offisielle systemene en måtte ha bestemt seg for å bruke.

Norge er langt fremme når det gjelder utformingen av bridgens teori. Det viser seg gang på gang at det nye vi får fra det store utland, ikke er mer nytt enn at vi forlengst har lansert det på egen hånd. Her har norsk bridge et aktivum vi plikter å ta vare på.

Når Forbundets turneringsreglement skal revideres, vil Forbundsstyret ganske sikkert nytte høvet til å se litt nærmere på de bestemmelser som gjelder bruken av «private konvensjoner» og hvor det sikkert vil la seg gjøre å finne en formulering som ikke bare tilgodeser hensynet til det rent turneringspraktiske, men som også sikrer norsk bridgeforskning de utviklingsmuligheter den har gjort seg fortjent til.

Culwoodkonvensjonen.

Culwoodkonvensjonen er utformet under krigen av amerikaneren Thomas Bigelow, og har til hensikt, i likhet med Culbertsons 4-5 grand og Blackwoodkonvensjonen, å få rede på antallet av ess (og konger) hos makker. Culwoodkonvensjonen er egentlig en blanding av disse to konvensjoner, forfatteren uttrykker det slik at Culwoodkonvensjonen er Blackwood med Culbertsons krav til en konvensjonell melding på 4 grand, og med 2 spesielle svar, som er sterkt preget av Culbertson. I og med at 4-grandmelderen selv må ha minst 2 ess (Culbertsons krav er som bekjent 2 ess og kongen i en av makkerparet meldt farge, eller 3 ess), blir svarene 5 spar og 5 grand etter Blackwood ledig. Disse svar nyter Culwoodkonvensjonen slik at 5 spar viser at makkerparet har alle 4 ess, og kongene i alle de meldte farger, og at 5 grand viser alle 4 ess, og samtidig 2 av de 3 høyeste topphonnører (E K, E D eller K D) hos svarhånden. De forskjellige svar på 4 grand blir således:

1. 5 kløver — ingen ess.
2. 5 ruter — et ess.
3. 5 hjerter — to ess.
4. 5 spar — makkerparet har alle 4 ess, og kongene i alle de meldte farger.
5. 5 grand — makkerparet har alle 4 ess, og svarhånden har 2 av de 3 høyeste topphonnører i trumffargen.

* * *

Hvis 4-grandmelderen i neste meldeunde sier 5 grand, spør han etter kongene hos makker, og denne svarer som etter Blackwood. Det innprentes spesielt at 4-grandmelderen ikke må si 5 grand, uten at alle ess er til stede. Bigelow påstår at dette ikke alltid behøver å være tilfelle etter Blackwood, det har vi imidlertid alltid forutsatt her i Norge.

Et par eksempler, hentet fra Bridge World (via Dansk Bridge).

♠ K D 9 8 5	N V Ø S	♠ E 10 6 3
♥ E D 10 7		♥ K 5
♦ D 2		♦ E K 10 8 4
♣ E 6		♣ D 9

Meldingene går etter Culwoodkonvensjonen:

1	♠	—	3	♦
3	♥	—	3	♠
4	gr.	—	5	♠
7	♠			

Vest viser ved sin 4 grand, 2 ess og kongen i en meldt farge, eller 3 ess. Da Øst selv har 2 ess, ser han at makker må ha kongen i en meldt farge. Øst har selv hjerterkongen og ruterkongen, følgelig må makker ha hjerteress, kløveress og sparkongen. Øst melder derfor 5 spar. Vest kan nå se at syveren er temmelig opplagt.

En Culbertson-Øst vet det samme, men kan ikke få meddelt makker noe om kongene. Etter Blackwood får en ikke beskjed om de riktige konger er til stede.

Et annet eksempel. De sitter Øst med følgende kort:

♠	6
♥	E K D 10 7 4
♦	E D 5
♣	D 6 2

og meldingene går:

Vest	Øst
1 ♠	3 ♥
4 ♥	4 gr.
5 ♥	5 gr.
6 ♥	7 gr.

Vests 5 hjerter viser 2 ess, og samtidig at sparkongen mangler. Med sparkonge og 2 ess ville Vest meldt 5 spar. Når Øst siden får vite at makker har 2 konger, må det være ruterkongen og kløverkongen. Sparkongen kan godt unnværes, det er likevel 13 stikk i grand.

* * *

Hvis 4 grandmelderen melder en annen farge enn trumffargen etter makkers svar, er dette en spørremelding, som ber makker gå i 7 i den bestemte trumffarge, hvis han har kongen i spørrefargen. Et eksempel, meldingene er gått:

Vest	Øst
1 ♠	2 ♥
4 ♥	4 gr.
5 ♠	

De sitter Øst med:

♠	9
♥	K Kn 8 7 6 3
♦	E D 7 4
♣	E 5

De vet nå at makker har spæss og hjertess, og samtidig at han ikke har hjerterdamen. (Da ville han svart 5 grand). Samtidig kan De regne med at han har minst 8 kort i spar og hjerter, og at han har minst 2 konger. Det avgjørende er imidlertid om han har ruterkongen. For å få rede på dette spør De i 6 ruter, makker svarer 6 hjerter hvis han ikke har ruterkongen, og 7 hjerter med ruterkongen. (Bigelows kommentar.)

* * *

Eksempelene er besnærende, men det er likevel et stort spørsmål om en ikke taper for meget i elasticitet ved å forlate Blackwood. Nettopp det at 4-grandmelderen ikke behøver å ha et eneste ess, gjør at Blackwood blir brukbar i mange tilfelle hvor ingen annen konvensjon fører fram. Det skulle imidlertid være morsomt om leserne prøvet Culwoodkonvensjonen, og meddelte oss sine erfaringer.

* * *

Pussig nok kan alle de ovennevnte hender meldes presist etter de av amerikanerne så foraktede spørremeldinger.

Eksempel 1.

1 ♠	3 ♦
3 ♥	3 ♠
4 ♣ ?	4 ♠
5 ♥ ?	5 gr.
6 ♦ ?	6 gr.
7 ♠	

Eksempel 2.

1 ♠	—	3 ♥
4 ♥	—	5 ♦ ?
5 gr.	—	6 ♣ ?
6 gr.	—	7 gr.

Eksempel 3.

1 ♠	—	2 ♥
4 ♥	—	5 ♦ ?
5 gr.	—	7 ♠

De får i alle eksempler vite nøyaktig det samme som etter Culwoodkonvensjonen.

Rolf Bøe.

Amerikanske endringer i lovene.

Vår meddelelse ihøst om at det ikke var foretatt noen endringer i bridge-lovene under krigen, var dessverre litt forhastet. Amerikanerne har bl. a. rettet på straffebestemmelsene for revoke og utilstrekkelig melding.

På vår henvendelse svarer Norsk Bridgeforbunds president, herr disponent N. M. Nielsen, at han foreløbig kjenner svært lite til endringene, men at de visstnok utgjør en forbedring. Om de ville bli vedtatt av den internasjonale bridgeliga, hvor bl. a. Norge er medlem, kunne han ennå ikke uttale seg om.

Aktuell nyhet!

Rolf Bøe:

BRIDGE- TURNERINGER

Håndbok
for
turneringsledere.

Hos alle bokhandlere - Pris kr. 7,84 innb.

Forlagt av Halvorsens Bokhandel, Oslo.

En bridgeprat med Halle.

Det engelske «hog» betyr rett og slett gris. Men blant bridgefolk er hog navnet på den ikke helt ukjente type spillere som for enhver pris skal ha kontrakten på sin hånd. En slik hog skal ha spillet hva enten verden står til påske eller forgår ved juletider. Det kan aldri nytte å diskutere med ham, eller prøve å unngå sin skjebne. Melder De grand, vil han melde farge. Melder De farge, vil han like sikkert melde grand.

Larvikspilleren *Arvesen*, Norgesmester i bridge i 1941, har fortalt meg om en hog han en gang skulle spille fast med gjennom en hel robberaften. Det spilte ingen rolle hva Arvesen meldte. Hver eneste gang tilrev makker seg kontrakten, og hver eneste gang gikk han bet. Får jeg da aldri spillet, tenkte Arvesen fortvilet, der han satt som et hjelpeløst vitne til de utallige betet.

Men så endelig kom sjangsen! Arvesen hadde fått 8 ruter med K D Kn i spissen. Gudskjelov, tenkte han, nå er det omsider min tur. Makker kan melde hva han vil, jeg skal gnåle på ruter til dommedag.

Imidlertid var det makkers tur til å åpne, og han åpnet — med 1 ruter! (Hvor han også hadde esset fjerde.)

Men da sa jeg pass, sluttet Arvesen sin beretning.

* * *

Typen hog er heldigvis ikke fullt så farlig lenger, han begynner å høre fortiden til. Et langt alvorligere faremoment i moderne bridge er den makker som ikke evner å føre en saklig diskusjon. Han kranbler etter hvert eneste spill, og er De hans makker, kan De aldri avgi en melding eller legge på et kort uten at han har noe å bemerke.

Ham kjenner De nok, kjære leser.

* * *

Mennesker av den sorten har aldri sin styrke i selvstendig formulering

eller tenkning. De argumenterer helst ved hjelp av billige slagord og godtkjøpsfraser, som de har hørt av andre. De har et fast, men meget begrenset repertoar av fyndord, som de bruker i tide og utide. Det er med slike fyndord som det er med bibelsitater, en kan bevise og motbevise hva som helst med dem. Ett fyndord sier én ting, et annet det motsatte. Kunsten er bare å velge det riktige i hver enkelt forbindelse.

En gang kan De som motspiller sitte med et ess, som De ikke i tide tar for, da De er redd for å godspille kongen hos motparten. Spilleren får avkast, og De brenner inne med esset. Deres makker er rasende, «det er aldri galt å ta stikk» sier han med mordlyst i blikket. Neste gang, i en liknende situasjon, tar De for esset, og godspiller det stikket motparten må ha for å få kontrakten. Makker er like rasende og har den samme mordlysten i blikket: «er du redd for ikke å få for essene dine!»

Begge tilfelle kunne naturligvis vært drøftet på et rent saklig grunnlag. Var det galt å ta for esset, eller var det galt å la være? Svaret avhenger av meldingene, spillet, situasjonen. Som oftest vil en ved en rolig, lidenskapsløs drøftelse også kunne finne ut hva som ville være det riktige. Men det interesserer aldri makkeren av den typen. De har sine fyndord, og klarer seg lenge med dem.

* * *

Det vil også være helt fäfengt å prøve å forklare slike mennesker, at det er mange situasjoner i bridge, både når det gjelder meldinger og spill, hvor en ikke kan finne det objektivt riktige. Den ene sjangsen kan være like god som den annen, avgjørelsen må bli en gjetning, resultatet godt eller dårlig etter som en er heldig til.

Her er et eksempel jeg forleden var vitne til:

♠ K D x x
♥ E K x x
♦ D x
♣ D Kn x

	N	
V		Ø
	S	

♠ E x x
♥ x x x x
♦ K Kn x x x
♣ x

E Kn 3 2

	N	
V		Ø
	S	

10 6 5 4

Vest hadde åpnet med 1 spar etter Culbertson, Øst meldte 2 spar, og dermed ble det. Da spillet var over, ble det hurtig konstatert at 4 hjerter var utapelig, iallfall slik som kortene satt. Øst var rasende: «er det forbudt å melde 3 hjerter!»

— «Jeg syntes ikke jeg var god nok til å gå videre, 2 spar er jo et svakt svar.» innvendte Vest beskjedent.

— «Svakt svar.» sa Øst hånlige, «det er aldri galt å melde hva man har, og hvorfor tror du en får kort til utgang hvis det ikke er for å melde den.»

Overfor et slikt utvalg av fyndord måtte Vest kapitulere. Jeg har ikke sett ham siden, men jeg håper han tross alt ikke melder 3 hjerter neste gang, hvis hans makker skulle ha:

♠ K D x x
♥ E K x x
♦ D x
♣ D Kn x

	N	
V		Ø
	S	

♠ Kn x x x x
♥ x x x
♦ E x
♣ x x x

E Kn 3 2

	N	
V		Ø
	S	

10 6 5 4

Jeg spilte tieren fra egen hånd, Vest dekket med damen, og jeg gikk bet, da sisen var:

Makker var rasende, det fikk være grenser selv for nybegynnere, jeg måtte da vite at man aldri skulle slakte en honnør. «Denslags «safety plays» må De kunne, De som er så ivrig og interessert. De må da begripe at De skal spille en liten mot bordet, da kan ingen makt i verden nekte Dem 2 stikk.»

Jeg var oppriktig skamfull, men en erfaring rikere. Det var gått en to-tre måneders tid, vi hadde spilt en del sammen utover vinteren, jeg hadde gjort mange slemme feil, og fant meg villig i alle hans skarpe reprimander. Jeg skulle jo bare lære. Og så møttes vi igjen, en vakker vårkveld i K.N.A.s hyggelige lokaler. Vi hadde ikke spilt lenge før jeg havnet i en kontrakt, hvor alt avhang av en farge, som var fordelt temmelig nøyaktig slik som i det

Makker vil preferere med 3 spar, som er dødsdømt. Og skulle makkeren være den samme som sist vil han sikkert få den samme mordlyst i blikket og si:

— «Kan du aldri lære at det ikke er utgang i alle kortene.»

* * *

Personlig har jeg bare hatt glede av alle de faste makkere jeg har spilt med, selv om enkelte kunne være impulsive naturer, som ikke gikk av veien for en frisk debatt. Jeg tåler godt at tonen er litt amper (hva den dog helst ikke bør være), bare det er en diskusjon hvor begge ærlig tar sikte på å klarlegge et problem. Men jeg glemmer aldri hva jeg opplevde med en makker det første året jeg prøvet meg blant de store gutta. Mannen var den gang en meget kjent Oslo-spiller, og jeg følte meg liten der jeg satt. Vi spilte robber-bridge, og var kommet i en kontrakt som var opplagt, bare jeg sikret meg 2 stikk i en farge som var fordelt slik:

Hvorfor ikke spille bedre bridge?

Redaktør R. Halles bridgeakademi vil hjelpe Dem med det.

Skriv etter plan for våre korrespondansekurser.

Redaktør R. Halle Bridgeakademi.

Postboks 3. Slemdal pr. Oslo. Tlf. 99756.

Spill jeg husker.

Av Ambjørn Næss.

Ambjørn Næss er Norgesmester i bridge, fra det året da Larvik Bridgeklubb sikret seg titelen og henviste Astra til annen plass. Det var et fortjent mesterskap, og laget, hvor Næss og Sachnowitz var et av de faste parene, har også senere gang på gang vist at deres bridge hører til norsk toppklasse.

Næss er en elegant, oppfinnsom og ytterst kultivert spiller, og like behagelig som makker og som motspiller ved kortbordet. Det er alltid en fornøyelse å møte ham i en hard dyst, å høre hans rolige og nøkterne kommentarer, å høre ham gi en uheldig makker en oppmuntring, eller beklage en feil han selv har gjort, eller komplimentere en motspiller. Slik skal det være!

Det er et 4—5 år gammelt løfte jeg nå innfrir ved å huske noen spill i Bridgemagasinet. La det være en unnskyldning for at det blir nokså meget jeg husker og nokså langt det jeg skriver.

Jeg har aldri riktig forstått den

nesegruse beundring som er så alminnelig når det gjelder alle arter av skvis, ja, la meg ta med alle såkalte finere spilleformer. En og annen gang har jeg vel dompet borti slike spill jeg også. Det er ikke til å unngå når man spiller konkurransebridge noen år. Men jeg skal ikke «huske» noe slikt spill. Jeg ser med langt større glede tilbake på endel små lurespill, påfunn som slett ikke er noe særlig oppsiktsvekkende. Men — de har altså moret meg. En spesiell grunn til at jeg husker disse småopplevelsene ved bordet så godt, er nok at det etterhvert knyttet seg litt av en utviklingshistorie til dem.

I begynnelsen var jeg selv helten. Det var første «etappe». Så kom annen: Jeg hadde den fornøyelsen å møte Astra i noen interkretskamper og i finalekamper under Norgesmesterskapet. Her var jeg offeret adskillige ganger. Senere har jeg ved et par anledninger fått hevn — tredje etappe.

Det begynte under Norgesmesterskapets finalekamper i Oslo i 1941. Det var første spill i første kamp — mot Drammen.

spillet jeg nettopp har referert. Jeg trengte fremdeles 2 stikk i fargen, men nå skulle ingen ta dem fra meg. En liten mot bordet, selvsagt en liten, jeg hadde da lært. Så knep jeg triumferende med knekten, — og gikk bet. Sitsen var:

	E Kn 3 2				
K 9 8 7	<table style="border-collapse: collapse; margin: 0 auto;"> <tr><td style="border: 1px solid black; padding: 2px;">N</td></tr> <tr><td style="border: 1px solid black; padding: 2px;">V Ø</td></tr> <tr><td style="border: 1px solid black; padding: 2px;">S</td></tr> </table>	N	V Ø	S	D
N					
V Ø					
S					
	10 6 5 4				

«Du lærer aldri,» sa makker oppgitt (vi var i mellomtiden blitt dus, hvilket ikke akkurat hadde virket dempende på hans sprogføring). «Skjønner

du da ikke at du skulle spilt tieren og latt den gå hvis den ikke blir dekket.»

Jeg bare lot som jeg skjønnte det. Men sant å si skjønnte jeg ikke det fnugg av det hele før jeg kom hjem og ofret halve natten på å finne ut av det. Men da kunne jeg også gå til køys i sikker forvissning om å ha løst flokken. Selvsagt skal en spille *esset først*, da må en få 2 stikk hvordan det sitter eller ikke sitter.

De med fyndordene og kjeften kan aldri få klarlagt et problem. Det eneste de kan er å være etterpåkloke, og å spre uhygge omkring seg.

Men det kan de også til gangs.

R. Halle.

♠ K D 8 7 6 3 ♥ 2 ♦ E Kn 10 ♣ D 9 3	<table border="1" style="margin: auto;"> <tr><td> </td><td>N</td><td> </td></tr> <tr><td>V</td><td> </td><td>Ø</td></tr> <tr><td> </td><td>S</td><td> </td></tr> </table>		N		V		Ø		S		♠ E 10 ♥ 10 8 6 4 3 ♦ K D 2 ♣ 10 8 4
	N										
V		Ø									
	S										
	♠ Kn 5 4 ♥ E D Kn ♦ 8 7 5 3 ♣ E K 6										

Vest kom i en delkontrakt i spar. Makker — Nord — spilte ut kl. 2. Som Syd stakk jeg med esset og ga kl. 6 opp igjen — forøvrig det samme poenget som Teddy Knutzon «husket» i Bridgemagasinet for kort tid siden. Vest valgte feil. Makker fikk stikket for knekten og ga ny kløver. Det ble 3 trekk for Vest — ett for lite når kl. E K sitter foran D x x og der er nok av inkomster.

Fra denne første og lykkelige etappe refererer jeg enda et spill, vesentlig fordi det var så pussig. Det forekom i en kretskamp.

♠ x x x ♥ D 10 x ♦ E x ♣ D 10 x x x	<table border="1" style="margin: auto;"> <tr><td> </td><td>N</td><td> </td></tr> <tr><td>Ø</td><td> </td><td>V</td></tr> <tr><td> </td><td>S</td><td> </td></tr> </table>		N		Ø		V		S		♠ x x ♥ Kn 9 x x ♦ D x x x x ♣ E x
	N										
Ø		V									
	S										
	♠ D Kn x x ♥ E x x ♦ K x x ♣ Kn x x										
	♠ E K 10 x ♥ K x x ♦ Kn 10 x ♣ K 9 x										

Kontrakten var 2 spar hos Syd. Jeg satt Vest og fant på det litt usedvanlige utspill av liten ruter fra E x. Syd lot utspillet gå opp til egen hånd, og makker beholdt stikket for damen. Han skjønnte nok lunten og var ikke snauere enn at han våget å forsøke samme manøvre i kløver. Altså liten kløver fra esset. Syd tenkte vel som så: Når Øst har ess og dame i ruter, må Vest ha kl. ess. Han lot derfor kløverspillet gå opp til Nord's knekt. Dermed er i grunnen alt fortalt. Jeg kom inn på kl. dame og trakk til Syds store forbauselse ru. ess. Øst kom i neste stikk

inn på kl. ess. Nå var Syd ennå mer forbauset. Så stjal vi en gang hver. Da var Syd ikke bare forbauset — han var oppgitt. Til slutt måtte han avgi et hjertesstikk også. Det ble altså bare 6 stikk på ham.

Disse småopplevelsene jeg her har referert — og endel lignende — varmet mitt hjerte. Jeg skal innrømme det. Videre skal jeg innrømme at det også var noen skadefryd i gleden. Iallfall ble min begeistring adskillig dempet da jeg selv ble offeret. Husker jeg ikke feil, ergret jeg meg ikke så lite over å bli lurt. Først etter at tingene kom litt på avstand, kunne jeg registrere også disse spillene som hyggelige minner fra bridgebordet. Jeg er med dette kommet over til annen etappe:

I en interkretskamp mellom Vestfold og Oslo møtte jeg også Astra. Jeg hadde meldt 5 ruter som stampemelding over Halle—Larssens 4 hjerter. Kortfordelingen i sin helhet har jeg glemt. Jeg husker bare spar- og hjertesfordelingen, men disse fargers fordeling kommer jeg til gjengjeld til å huske så lenge kort interesserer meg.

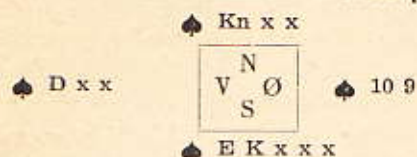
♠ D 9 4 ♥ E K x x x	<table border="1" style="margin: auto;"> <tr><td> </td><td>N</td><td> </td></tr> <tr><td>V</td><td> </td><td>Ø</td></tr> <tr><td> </td><td>S</td><td> </td></tr> </table>		N		V		Ø		S		♠ E Kn 6 ♥ D x x x x
	N										
V		Ø									
	S										
	♠ K 8 7 2 ♥ Kn x										
	♠ 10 5 3 ♥ x										

Halle satt Vest, Larssen Øst. Selv satt jeg Syd. Halle spilte ut hj. konge. Larssen så at jeg hadde singel hjerter (Halle hadde åpnet i hjerter etter Vienna). Han så også at det var fare for at jeg kunne bli kvitt spartapere på Nord's kløverfarge. Han la derfor i første stikk sin hj. dame og forlangte skift til spar. Øyeblikket etter lå Halles spar dame på bordet. Jeg gikk på med Nord's konge, og Larssen fikk stikket for esset. Uten å blunke og uten betenkning ga han spar 6 opp igjen. Hva skulle så jeg, arme stakkar gjøre? Hvem hadde knekten? Jeg tok en god pause. Jeg hadde spilt såpass mange

ganger mot disse karene at jeg var forberedt på hva som helst av revestreker fra den kanten. Larssens Lavinthal-signal burde fått meg til å plassere knekten hos ham. Det gjorde jeg ikke. Jeg gikk i vannet for full musikk. Sparstikk nr. 2 gikk til Halles nier og nr. 3 til Larssens knekt.

En tid etter traff jeg de samme herrer. Ved den anledningen unngikk jeg å få trumfstikk med D x x bak E K x x x og det vel å merke uten å bli tvunget til oppspill. Det gikk så enkelt og greit for seg så.

Halle førte spillet. Kontrakten var 2 spar. Vi hadde fått 4 stikk, og nå var det bare trumfen det sto på.

Halle satt Syd. Han trakk spar ess. Derpå kom det en liten spar. Jeg satt Vest. Jeg visste at hvis makker hadde sp. konge, så satt den nå singel. Jeg prøvde å resonnerer — trumfbehandlingen og Syds antagelige styrke etter meldingene var jo gode holdepunkter. Jeg må sikkert ha resonnert feil. Resultatet ble en liten spar fra meg. Nord's knekt fikk stikket. Så ble det altså ikke noe trumfstikk på meg, men derimot 3 trekk i spar for de andre.

Ved samme leilighet falt jeg opp i en annen felle, men den la jeg riktig nok selv.

Larssen spilte som Syd en delkontrakt i hjerter. Trumffordelingen var:

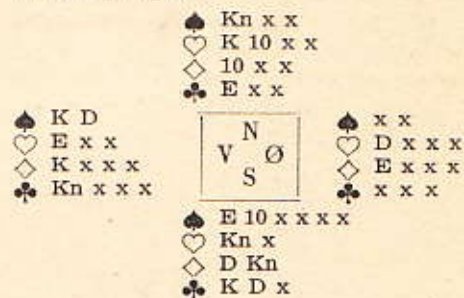

Larssen valgte ganske enkelt å spille på at jeg som Vest hadde en honnør annen og Øst en honnør tredje. Han ga derfor i første trumfspill liten trumf mot Nord's Kn x x x. Med K x eller D x hos meg måtte jeg da stikke. Deretter skulle finesse gjennom Øst

ordne opp med den annen trumfhonnør. Nå satt trumfen annerledes, og normalt måtte han da avgi 2 trumfstikk. I min visdom fant jeg ut at her var det noe «muffens» igjen. Nå satt sikkert Larssen med E K x x og håpet på at jeg skulle være sluken igjen og unnlate å bruke min dame i første stikk. Nei, tenkte jeg, her er ikke den mann som lar seg lure to ganger. Hvorpå jeg stakk med damen. Så ble det med et trumfstikk da.

Jeg begynte faktisk å lure på om det var nemesis som opptrådte i Astras skikkelse. Her hadde jeg gått og koset meg ved tanken på de smålure manøvrene mine, som hadde lyktes så bra mange ganger. Og så kom disse Astrakarene og lot meg gang på gang svelge den sure drikk jeg hadde servert for andre. Det så jo rart ut.

Senere har jeg som nevnt fått hevn et par ganger.

Dette spillet tror jeg forekom i en interkretskamp i Horten. Larssen satt Vest og åpnet i første hånd med 1 kl. Som Syd fikk jeg kontrakten på 2 sp. Utspillet fra Vest var kl. 2. Kongen fikk stikket. Jeg ga ru. dame. Den gikk til Halles ess. Han ga ny kløver, som ble stukket med damen. Ru. knekt ble så tatt av Larssens konge. Igjen kom det kløver. Jeg var nå inne hos Nord på Esset, og der lå ru. 10 til avkast av en hjerter. Jeg lot den ligge. Her var det en anledning til å betale et aldri så lite avdrag på gammel gjeld. Jeg gikk tilbake på sp. ess og lot Larssen få lukte på hj. knekt. At han hadde esset, var jeg ikke i tvil om. Det gikk som jeg håpet. Han slukte høyt, la liten i håp om at jeg ville la knekten

Turneringsspørsmål.

Av Rolf Bøe.

Når man går utenfor systemet.

I en turnering i en by utenfor Oslo forekom et spill hvor kortene var fordelt omtrent slik:

♠ E D x x x x	<table border="1" style="border-collapse: collapse; width: 40px; height: 40px; margin: auto;"> <tr><td style="text-align: center;">N</td></tr> <tr><td style="text-align: center;">V Ø</td></tr> <tr><td style="text-align: center;">S</td></tr> </table>	N	V Ø	S	♠ K x x x					
N										
V Ø										
S										
♥ x		♥ x x x								
♦ K x x		♦ D x x x								
♣ K D x		♣ Kn x								
	<table style="margin: auto;"> <tr><td style="padding: 0 5px;">♠</td><td style="padding: 0 5px;">Kn x x</td></tr> <tr><td style="padding: 0 5px;">♥</td><td style="padding: 0 5px;">D Kn x</td></tr> <tr><td style="padding: 0 5px;">♦</td><td style="padding: 0 5px;">E x</td></tr> <tr><td style="padding: 0 5px;">♣</td><td style="padding: 0 5px;">E x x x x</td></tr> </table>	♠	Kn x x	♥	D Kn x	♦	E x	♣	E x x x x	
♠	Kn x x									
♥	D Kn x									
♦	E x									
♣	E x x x x									

Vest ga og meldingene gikk:

Vest:	Nord:	Øst:	Syd:
2 ♠!	pass	pass!!	pass

Etter spillet protesterte Nord—Syd på meldingsforløpet, Øst—Vest hadde før spillet meddelt at de spilte Culbertson, og hverken Vests eller Østs meldinger var etter systemet. Turneringslederen ble tilkalt, og Vest hevdet at han etter lovene hadde full adgang til å åpne med en kravmelding, selv om han ikke hadde de kort som systemet forlangte. (Lovens § 5, nest siste av-

løpe. Men kongen fikk stikket, og nå var tiden kommet til å la hjertertaperen forsvinne på ru. 10. Avdraget gjorde godt, det får jeg si.

Såvidt jeg husker, var det i samme kampen jeg fikk ordnet med ennå en liten tilbakebetaling.

♠ D x x	<table border="1" style="border-collapse: collapse; width: 40px; height: 40px; margin: auto;"> <tr><td style="text-align: center;">N</td></tr> <tr><td style="text-align: center;">V Ø</td></tr> <tr><td style="text-align: center;">S</td></tr> </table>	N	V Ø	S	♠ Kn 10 x x
N					
V Ø					
S					
♥ E Kn x x		♥ 10 x x x			
♦ x x		♦ x x x			
♣ Kn x x x		♣ x x			
♠ K x x		♠ E x x			
♥ K D		♥ 9 x x			
♦ K D Kn x x x		♦ E x			
♣ x x		♣ E K D 10 x			

Som Vest åpnet jeg i første hånd med 1 ru. Larssen — Halle havnet i 3 grand. Larssen — Syd — hadde spillet. Utspillet var en ruterhonor. Larssen lasjerte, men måtte stikke annen gang. Så kom det 5 ganger kløver. Det ble tung kost for meg. Og jeg ante sluttspillet: Jeg ville bli satt inn i hjerter og skulle så få fornøyelsen av å spille opp fra min spar konge, etter at jeg hadde tatt mine ruterstikk. Dermed ville 3 grand være hjemme. Jeg kastet derfor ned til sp. konge singel. Jeg ble

ganske riktig satt inn i hjerter, men nå hadde jeg en ruter mer enn Larssen hadde kalkulert med. Det ble 1 bet. Han kunne altså fått kontrakten ved å trekke spar ess.

Jeg minnes med glede dette spillet, men jeg husker med ennå større glede Larssens kjappe bemerkning straks jeg tok inn beten med min siste ruter: «Kastet du ned til sp. konge singel?» Og i samme åndedrett: «Ja, jeg skulle tatt deg på kastene dine. Da det var slutt på kløverne dine, la du først en spar, så en ruter, og på nytt en spar. Hadde du hatt sp. K x x x opprinnelig ville du kastet i rekkefølgen: spar, spar og ruter. Det gikk litt for fort for meg.» Selvfølgelig hadde han rett. Et lite poeng, men et meget viktig poeng. Kastene mine var dårlige. Overfor slike motstandere må tingene gjennomføres omhyggelig, ellers kommer lett avsløringen.

Her slutter historien om disse små revestrekene. — Den ble lang, og allikevel håper jeg på en fortsettelse. Jeg går ut fra at vi treffes heretter også, at det blir anledning til å gå på limpinnen en og annen gang — og at det også blir anledning til å øve litt gjengjeld.

Ambjorn Næss.

snitt). Øst hevdet at han ikke kunne se noen utgang med sine svake kort, han tillot seg derfor å passe og henviste til samme lovparagraf.¹

Turneringslederen erklærte seg enig med Øst—Vest, og avviste protesten. Vi er høyst uenig med ham, og mener at han ikke var sin stilling voksen.

La gå med at Vest krav-åpner uten å ha kort til det, men at Øst passer, det hører ingen steds hjemme. Og når begge disse meldinger kommer i samme spill, og paret til slutt havner i idealkontrakt, blir det hele meget mystisk. En sitter igjen med en meget sterk mistanke om at det foreligger private avtaler om at en 2-åpning ikke skal garantere utgang. Østs bemerkning synes å bekrefte dette. Hvis Vest hadde hatt normal 2-åpning, og Øst hadde passet, ville det hele vært i orden, likegyldig om 4 trekk står eller ikke; likeledes hvis Vest hadde hatt de kort han har, og Øst hadde svart etter systemet. Men nå er det ikke i orden. Bridge er en sport som stiller store krav til fair play hos utøverne, blir ikke disse krav oppfylt, kan vi snart si farvel til vår kjære sport. Alle må derfor være på vakt, og det må slås hårdt ned når slike tilfelle oppstår.

¹) Lovenes § 5, nest siste avsnitt, sier: Det er spillerne leilighetsvis tillatt å avvike fra de melde- og spillregler de har bekjentgjort at de praktiserer, forutsatt at en slik avvikelse ikke beror på privat avtale mellom makkerne.

Turneringslederen burde gitt Øst—Vest 0 poeng for spillet, og Nord—Syd middelscore pluss 10% (spillet forekom i en partturnering). Men ikke nok med det, tilfellet burde vært innrapportert til Norsk Bridgeforbunds styre, som ville truffet videre forføyning i saken. Man skal ikke ustraffet ha lov til å ødelegge vår kjære sport.

* * *

Det kan være unnskyldninger for slike tilfelle, hvis det er urutinerte spillere det dreier seg om. I en turnering ifjor hvor jeg var leder, doblet en spiller en melding med singleton i trumffargen, etter at hans makker hadde åpnet. Dette er straffedobling etter alle systemer, men etter at spillet var over, og paret hadde fått en topp fordi motparten plaserte kortene galt, (doblingen ble ikke stående) erklærte både dobleren og hans makker at de oppfattet dette som en opplysende dobling. Ved en liten samtale med spillerne fant jeg ut at grunnen var at de ikke visste bedre, de kjente ikke systemet så godt. Man kan selvfølgelig ikke straffe et par for noe slikt, men på den annen side har de selvfølgelig på en ulovlig måte gitt motparten et galt bilde av kortene. Jeg annullerte derfor ganske enkelt spillet og ga middelscore. Det var ikke ment som noen straff, for den eneste straff, hvis det hadde vært bevisst, er 0 for spillet og diskvalifikasjon (eller i et tvilsomt tilfelle en meget skarp advarsel), men motparten måtte selvfølgelig beskyttes.

Når det enkleste er det beste.

Under jubileumsturneringen i Skien forekom dette spillet:

♠ E K x x	N V Ø S	♠ x x
♥ E		♥ 10 x x x
♦ E D Kn 10 x		♦ K x x
♣ E D x		♣ K x x x

7 ruter var utapelig, og iallfall 6 ruter nærmest en forbrytelse ikke å komme i. Allikevel var det bare ved

to bord slem ble nådd. De øvrige stanset på 3 grand.

Ved de bord hvor Vest åpnet med 1 grand etter Vienna, måtte Øst slå av med 2 kløver. Nå kom 2 ruter (søkemelding) fra Vest. Østspillerne svarte 2 eller 3 hjerter og i begge tilfelle er det fristende for Vest å sikre seg utgangskontrakt med 3 grand.

Hånden egner seg ikke noe særlig

Dårlig Samvittighet.

Jeg har sett mange tilfelle hvor spillere er plaget av dårlig samvittighet, fordi de tidlig i meldingsforløpet har meldt på litt for svake kort. Denne dårlige samvittighet ytrer seg slik at de passer, selv om makker kommer med en melding som er krav for en runde, benekter en kontroll når makker kommer med en spørremelding, tar ut makkers straffedobling eller lignende. Den største skade en slik spiller gjør, er at han ødelegger tillitsforholdet

mellom seg og makker; det kan nok konstrueres tilfelle hvor det er riktig å «reparere» på en for sterk melding, men resultatet blir at makker neste gang slugger av frykt for stans. Har De først avgitt en melding, må De stå ved den under resten av meldingsforløpet, om kortene er en tanke for svake spiller ikke så stor rolle som at Deres makker har tillit til at De avgir de riktige meldinger siden. Kommer De i vanskeligheter, er den eneste

for 2 kløver åpning etter Skienskonvensjonen, da quick-trick er det eneste som ikke interesserer Vest. Etter Østs avslag med 2 ruter er Vest ikke kommet et skritt lenger. Heller ikke Halles 2-kløver er å anbefale med disse kort.

Nei, den beste åpning, også for Viennaspillere er Culbertsons 2 ruter. Makker skal da svare 3 ruter (trumpf-støtte og 1 H.S., etter Culbertson er selv $\frac{1}{2}$ + H.S. nok) og nå er det umulig ikke å komme i slem.

Vest har endog en *meget* god 2-åpning. (Summen av honnørstikk og spillestikk er vel 15, mens 13 er nok), og da skal en åpne med 2 i farge. Vel heter det i Viennabøkene at 2-åpneren skal garantere utgang på egen hånd, men det må ikke tas så alt for bokstavelig. Vest må normalt kunne garantere utgang, det får være grenser for pessimisme også. Når Vienna-grand med sine mange kunstige meldinger ikke er å anbefale med denne korttype, er det fordi flere melderunder går til spille før en får vist sin egentlige farge. 1 gr., 2 kl., 2 ru., 3 hj., nå er det avgitt fire meldinger uten at hovedfargen er meldt, og uten at den kan meldes før 3 grand grensen er passert. Det må da være noe galt med dette.

Moral: Har man en solid 2-åpning etter Culbertson, så skal man også åpne med 2.

Et annet eksempel, fra Oslo-eliten.

♠ x x
♥ x x
♦ E K D
♣ E K Kn x x x

	N	
Ø	V	
	S	

♠ E D Kn x x
♥ K D
♦ x x x
♣ D x x

Her er det en fullt meldbar sekser i kløver (avhenger bare av en finesse) som ikke ble nådd ved noe bord.

Syd var giver og meldingene gikk nesten over alt på denne måte:

Syd:	Nord:
1 ♠	2 ♣
2 ♠	3 gr.
Pass	

Feilen er Nord's, som ikke forset med en gang. Det er også en uskikk, som synes å ha vunnet innpass blant de fleste turneringsspillere, og da særlig av eliteklassen, at man unnlater å forse i første runde, selv om man har kort til det. Det haster ikke, sier man, 2 kløver er jo rundekrav.

Men det viser seg gang på gang at det haster allikevel. Hadde Nord straks meldt 3 kløver (og han har en endog *meget god* 3 kløvermelding) ville Syd hatt lettere for å vise sin kløverstøtte, og slemmen ville vært nådd.

Moral: Har man et solid hopp svar, så skal man hoppe. R. H.

trøsten at det skulle De ha tenkt på før.

De følgende eksempler er hentet fra praktisk bridge, enten har jeg selv vært med på spillet, eller det har forekommet ved et konkurrerende bord.

♠ K D x	N V S Ø	♠ E x x
♥ E K D Kn 10 x x		♥ x x
♦ E K D		♦ x x x x
♣ Ingen		♣ D x x x

2 ♥ — 3 gr.
5 ♠ ? — 6 ♥!
pass

Øst hadde dårlig samvittighet fordi han hadde meldt positivt med bare 1+ HS (etter systemet skal han ha 1½), og da Vest meldte 5 spar, fant han ut at meldingen automatisk kom opp i 7, hvis han svarte etter reglene. Men nå kunne det jo hende at Vest også hadde en svak anelse om dette, og jeg synes hans spørremelding, avgitt med suveren forakt for rundeøkonomi, skulle vise at han bare var interessert i spar ess. Ellers ville han nok begynt å spørre i en annen farge.

Et annet eksempel:

♠ x x	N V S Ø	♠ K Kn
♥ E x x x x		♥ K x
♦ K Kn x		♦ E D x x
♣ Kn 10 x		♣ E K 9 x x

Meldingsforløpet:

Vest:	Nord:	Øst:	Syd:
pass	pass	1 ♣	1 ♠
2 ♥	pass	3 ♦	pass
pass!	pass		

Som De ser er 3 grand absolutt sikker med Øst som melder, likegyldig hvordan de øvrige kort fordeles mellom Nord og Syd. Enten kommer ikke spar ut, da kan meldereren i ro og mak etablere minst 4 kløverstikk, eller spar kommer ut, da har han 9 stikk for topphonnører.

Østs 3 ruter var en meget god melding. Han forteller her meget om sin fordeling, minst 5 kløver og minst 4 ruter. Meldingen er krav for en runde, så det er ingen fare for stans. Øst kan nok gå rett i 3 grand, men sett at hans makker har:

♠ x	eller	♠ D x
♥ E x x x x		♥ E x x x x
♦ K x x x		♦ K x
♣ D x x		♣ D x x x

Hvis Vest hadde hatt en av disse hender vil slemmen være til å legge opp. Men hvis Øst sier 2 eller 3 grand kommer man aldri frem.

Øst må riktignok være forberedt på at han skaper vanskeligheter for sin makker ved å melde 3 ruter, det kan hende det ikke er lett å finne et godt svar, men Vest skulle være en god spiller, og Øst stolte fullt og helt på at makker ikke ville gå over 3 grandgrensen uten grunn. Og så kom Vest med sin dårlige samvittighet og ødela det hele. At han har meldt på for svake kort skulle han ha tenkt på før, nå var det intet annet å gjøre enn å løpe linen helt ut.

Ennå et eksempel. Meldingene gikk: (Øst—Vest spilte Vienna.)

Vest:	Nord:	Øst:	Syd:
1 ♣	2 ♣	2 ♠	pass
3 ♠	pass	4 ♠	dobl.
pass	5 ♣	dobl.	pass
pass	pass		

Jeg satt Syd og hadde:

♠ E K D Kn
♥ x x x
♦ x x x x x
♣ x

og synes jeg hadde god grunn til å doble 4 spar. Men så kom makker med sin dårlige samvittighet, hans overmelding var avgitt på for svake kort. Og så var det vår tur til å gå doblede bet istedenfor motpartens. Jeg tør ikke fortelle hvor mange betet det ble.

Rolf Bøe.

Autorisasjon av bridgelærere.

Norsk Bridgeforbund meddeler at autorisasjonsprøve for bridgelærere vil bli holdt i Oslo 4. mai. Eventuelle kandidater må melde seg til Norsk Bridgeforbund, Jacob Aallsgt. 46, Oslo, innen 1. mai.

E K S P E R T K L U B B E N

Februar-konkurransen:

1. premie: J. Møller Warmedal, Nøtterøy.
2. premie: Finn Opsahl, Koppang.

Oppgave nr. 7.

♠ D 10 9
♥ 6 5 3
♦ E K Kn 9 4
♣ E D

	N	♠ K Kn 5
V	Ø	♥ E K 4 2
	S	♦ 10 3
		♣ 10 5 3 2

Meldingsforløpet er gått, med Nord som gir og ingen i farensonen:

Nord:	Øst:	Syd:	Vest:
1 ♦	1 ♥	1 ♠	pass
3 ♠	pass	4 ♠	pass
pass	pass		

Vest spiller ut hjerter 7. De sitter Øst. Angi det beste motspill. Begrunnelse.

Oppgave nr. 8.

♠ 8 5 4 3
♥ 8
♦ E 8
♣ E D Kn 10 6 4

♠ 10 9 7	♠ D Kn 2
♥ D Kn 7 2	♥ E 10 9 4
♦ 10 9 7 2	♦ K 6 5
♣ 8 5	♣ K 7 2

	N	♠ E K 6
V	Ø	♥ K 6 5 3
	S	♦ D Kn 4 3
		♣ 9 3

Syd spiller 3 grand uten meldinger fra motparten. Vest spiller ut hjerter 2. Angi det beste spill fra begge sider.

Ad oppgave nr. 1.

Vi har mottatt brev fra flere av løserne, som hevder at sjangsen for hjerterkongen singel hos Vest ikke er så stor som vi påstår. Det er derfor nødvendig å komme med flere kommentar.

Vi er alle enige om at det bare er hjerterfordelingen 4—1 som kan skape vansker for spilleren. Det kan forekomme følgende 4—1 fordelinger. (Vest er nevnt først.)

1) K 10 9 8 — 2	6) K — 10 9 8 2
2) K 10 9 2 — 8	7) 10 — K 9 8 2
3) K 10 8 2 — 9	8) 9 — K 10 8 2
4) K 9 8 2 — 10	9) 8 — K 10 9 2
5) 10 9 8 2 — K	10) 2 — K 10 9 8

Av disse sjalter vi straks ut nr. 5, 7, 8, 9 og 10, med disse fordelinger blir det det samme hva Syd gjør. Tilbake står fordeling nr. 1, 2, 3, 4 og 6. Men i og med at Øst har vist et kort, kan 3 av disse fordelinger ikke lenger forekomme. La oss si at Øst i første hjerterrunde legger toeren. Fordeling 2, 3 og 4 er da utelukket, tilbake står fordeling nr. 1 og nr. 6. Og sjangsen for disse to er like stor. Derfor skal Syd spille på fordeling nr. 6, er den til stede kan kortene i de andre farger være fordelt hvordan de vil. Men hvis fordeling nr. 1 er til stede kan Syd ikke vinne med mindre Vest også har 4 ruter.

Følgende oppnådde score for Februar-konkurransen.

2 poeng:

Reidar Aadne, Oslo, K. Aarskog, Fitjar, Einar Balstad, Fjoseid, G. A. Berntzen, Ø. Halsen pr. Larvik, Knut Bjotveit, Herøya, Per Bø, Fåvang, Hjalmar Clausen, Fr.stad, Olaf Clausen, Fr.stad, Magnus Dahl, Sinsen, Gustav Devold, Langevåg, Trygg Eriksen, Bodo, Arvid Evjen, Hamar, Arne Gaaserud, Tønsberg, Tormod Gjestland jr., Herøya, Haakon Gunnes, Skien, Hjalmar Gusland, Manvik, Sigurd Hamre, Stavanger, Alf Hansen, Trondheim, Kristen Hansen, Stub, Thomas Iveland, Birketveit, Birger Johansen, Drammen, Sigurd T. Johnsen, Tønsberg, Harald Lund, Lilleaker, V. B. Nicolaysen, Sarpsborg, Nils A. Nilsen, Bodo, Per Oftedal, Meisingset, Finn Opsahl, Koppang, K. Petersen, Mo i Rana, Odd Ravlo, Verdal, Olav Rosquist, Hasslarp, Sverige, Dagfinn Schinstad, Trondheim, Olav E. Schenberg, Steinkjer, Lorentz Strand, Tønsberg, Erling Svanberg, Bodo, Torbjørn Taugbol, Skoga.

Håkon Tokle, Fofjorden, Leo Tvedt, Tyssedal, Helge Vinje, Nøtterøy, J. Møller Warmedal, Nøtterøy.

1 poeng:

Kristian Arnesen, Narvik, Jac. A. Brekke, V. Aker, Albin Bylund, Steinkjer, Per Ellind, Oslo, A. J. Falstad, Moss, Ernst Frantzsen, Tyssedal, R. Gustavsen, Halden, Erik Halvorsen, Stavanger, Daniel Hvalrygg, Nøtterøy, Arne Jensen, Larvik, Viktor Klausen, Bergen, Thor Larsen, Tønsberg, Thoralf Larsen, Tyssedal, Oluf Larsgård, Tjøtta, Tor Lynneberg, V. Aker, Reidar Mons Moe, Rjukan, O. Mæhle, Oslo, Bjarne Mørck, Rjukan, Karl Netland, Voll pr. Jæren, Yngvar Nytrøen, Koppang, Finn Ottersen, Kr.sand S., Anders Paulsen, Bygdøy, Rolf Risnes, Kr.sand S., Bjarne Rydsaa, Mo i Rana, Johnny W. Skibsted, Oslo, Fru Ellinor Solberg, Trondheim, Olav Steinsøygard, Sakshaug, Bjarne Sunde, Florø, Gunnar Tokle, Ørstavik, Ivar Ødegaard, Svolvær.

For januaroppgavene skal Reidar Aadne, Oslo, ha 2 poeng.

Ved loddtrekning ble 1. premie, 2 kortstokker i etui fra Emil Moestue A/S, Oslo, vunnet av J. Møller Warmedal, Nøtterøy, og 2. premie, kr. 10,— i konfanter, av Finn Opsahl, Koppang. Premiene er sendt vinnerne i posten.

Løsning til oppgave nr. 5.

♠ D
♥ Kn 8 6 4
♦ K D 9 5 3
♣ 9 5 3

N	Ø
V	S

♠ E Kn 9 7 5 3
♥ E K D 6
♦ Ingen
♣ K 7 4

Syd spiller 6 hjerter uten meldinger fra motparten. Vest begynner med ruter 2. Hvordan vil De spille som Syd? Begrunnelse.

Dette er jo ingen lett oppgave, men gjennomført tempospill vil bringe fram hvis sparkongen sitter høyst tredje, trumf 3—2 og kløveress hos Øst.

Den utspilte ruter dekkes med damen på bordet. Øst stikker, og Syd bruker trumf. Så spilles spar ess og nok en spar til trumf. Fra Nord kom-

mer nå en liten kløver, Øst stikker og spiller best trumf i retur. Den stikkes hos Syd, så spilles nok en spar, som Nord stjeler med knekten. Ruter konge innkasseres, Syd legger sin kløvertaper. Så trumfes ut, og melderer har resten.

Løsning til oppgave nr. 6.

♠ K 6 5
♥ K 7
♦ E 5 3
♣ E D Kn 9 2

E	8	3	2	♠	9						
♥	D	3	2	V	♥	E	9	8	6	5	4
♦	8	6		N	Ø	♦	K	4	2		
♣	K	10	8	7	S	♣	5	4	3		

♠ D Kn 10 7 4
♥ Kn 10
♦ D Kn 10 9 7
♣ 6

Syd spiller 4 spar etter følgende meldingsforløp:

Nord:	Øst:	Syd:	Vest:
1 ♣	1 ♥	1 ♠	2 ♥
3 ♠	pass	4 ♠	pass
pass	pass		

Vest begynner med hjerter dame. Angi det beste spill fra begge sider.

Hjerter dame blir dekket med kongen og esset, og Vest spiller hjerter tilbake så Syd får for knekten. Syd spiller konge og knekt i trumf. Vest må lasjere, ellers har Syd lett spill. Syd må nå stanse trumfingen, ellers stikker Vest og bringer hjerter, og Syd blir for kort i trumf, idet motparten også må komme inn på ruter konge. Syd spiller derfor ruter dame, som får løpe. Hvis Øst stikker, og f. eks. bringer ruter tilbake, stikker Syd. Han fortsetter så med trumf, og må vinne selv uten kløverfinesse, idet det blokerende ruteress kastes på trumf.

Hvis Øst derimot ikke stikker med ruter konge blir det verre. Spiller Nord ruter ess og en ruter til, stikker Øst og Vest kaster sin siste hjerter. Øst spiller hjerter, og Vest må få to trumfstikk.

Hvis Nord istedenfor å ta ruter ess og en ruter til spiller trumf, stikker Vest og spiller ruter, og Syd kan ikke vinne. Men melderer kan gjøre det

To kontrollspill fra red. Halles vårturnering 1945.

De håpløse trykningsforhold har gjort det umulig å få ut red. Halles «Bridgemeddelelser» med resultatet av turneringen og kommentar til kontrollspillene. Turneringsledelsen håper dog i nær fremtid å få sendt ut en resultatliste til deltagerne. I mellomtiden bringer vi her to av kontrollspillene.

♠ Kn	♠ 10 9 7 3 2	♠ 8 6 5 4
♥ K Kn 8 7 2	♥ 3	♥ Ess 10 9 6
♦ Ess K D 6 4	♦ 10 9 3	♦ 7 5 2
♣ Ess D	♣ 8 7 4 3	♣ 10 5

♠ Ess K D	N V Ø S	♠ 8 6 5 4
♥ D 5 4		♥ Ess 10 9 6
♦ Kn 9		♦ 7 5 2
♣ K Kn 9 6 2		♣ 10 5

Meldingsforløpet er oppgitt. Syd 1 kløver, Vest dobler, Nord pass, Øst 1 hjerter, Vest dobler, Nord pass, Øst 4 pass, Øst 5 ruter (1 Ess), Syd pass, Vest 6 hjerter.

Syd begynner med to ganger spar, og spilleren får straks sin prøve. Han må skåne toeren på bordet, og stikke med en høyere trumf! Dette er det første avgjørende trin i det hårfine presisjonsspillet. For å gardere seg mot damen fjerde hos Syd (når en ikke har noe annet holdepunkt bør hjerter D plasseres hos åpneren), må spilleren straks ta denne forholdsregel. Så spilles hjerter Kn fra bordet! Nord viser renons, og spilleren går på med esset.

verre ved å ta ruter ess og så spille trumf, Vest må stikke og stillingen er:

♠ 8	♠ Ingen	♠ Ingen
♥ 2	♥ Ingen	♥ 6 5 4
♦ Ingen	♦ 5	♦ K
♣ K 10 8 7	♣ E D Kn 9 2	♣ 5 4

♠ 10 7	N V Ø S	♠ Ingen
♥ Kn 10 9		♥ 6 5 4
♦ Ingen		♦ K
♣ 6		♣ 5 4

Han fortsetter med hjerter 10 Syd dekker selvsagt ikke, og spilleren kaster hjerter 7 fra bordet!

Ved dette pinlig omhyggelige spill får Øst nok av inkomster både til å knipe opp Syds hjerter D og til å ta kløverfinessen.

Spillet er ikke konstruert, men hentet fra Europa-mesterskapet i Oslo i 1938, hvor en av de utenlandske spillere, og det endog en italiener, satt på Østs plass og virkelig gjennomførte spillet som forklart. Det er en slags tredobbelt «underleading coup», et blendende godt gjennomført spill.

Slik som fordelingen var i Halles turnering hadde Syd bare D tredje i hjerter. Men dette er et kontrollspill, og det var nettopp det skjulte poenget å gardere seg mot damen fjerde hos Syd.

♠ 8 7	♠ 8 7	♠ K D 9 2
♥ K 10 8	♥ K 10 8	♥ D 9 4
♦ 9 6 3 2	♦ 9 6 3 2	♦ Ess D
♣ D 6 5 2	♣ D 6 5 2	♣ Ess Kn 10 9

♠ Ess Kn 10 6 3	N V Ø S	♠ 5 4
♥ Ess 5 3		♥ Kn 7 6 2
♦ K 5 4		♦ Kn 10 8 7
♣ 8 4		♣ K 7 3

Vest åpner med 1 spar, Øst sier 3 spar. Kontrakten blir naturlig 6 spar hos Vest. Nord spiller ut spar 8.

Spilleren ser sin sjangse i at kløverhonnørene sitter fordelt (eller begge

Vest er inne. Spiller han nå hjerter, som de fleste vil gjøre, kan Syd vinne, skjønt det er svært vanskelig. Han stikker med trumf og tar ut Vests siste trumf, Nord kaster en kløver og en ruter. Så knipes kløverkongen, og så kommer kløver 9 fra Nord. Vest kommer inn og må gi Nord 2 kløverstikk.

Vest må derfor i sluttposisjonen ovenfor spille kløver, og dermed er melderer ferdig.

hos Nord) og spiller kløver, som fineseres med bordets 9. Syd kommer inn, og skal returnere kløver! Det eneste tilbakespill som betar kontrakten.

Også dette spillet er «ekte», hentet fra en ligakamp i 1934, da Robert Larssen satt på Syds plass og presterte dette drepende motspillet. Det er nesten ikke til å tro.

Her er resonnementet: Det eneste desiderte vinnerkort makker kan ha, er hj. K. Spillerens plan er tydeligvis å få kastet sine eventuelle hjertertapere (noen andre tapere kan han ikke ha) på bordets kløver. Hvis nå makker, Nord, har kl. D. må han bli skviset sønder og sammen etter at spilleren har tatt sine ståstikk. Det eneste som kan hindre skvisen, er at Vest bare har to kløver opprinnelig og at kløver spilles tilbake med en gang, for å bryte forbindelsen mellom spilleren og blindemann.

Hatten av for dem som har klart det!

Utrolig, men sant.

I nummer 10 av Bridgemagasinet for ifjor er det under denne overskrift inntatt et spill hvor spilleren — som er renons i sin makkers farge — vinner sin grandkontrakt på grunn av et for ham gunstig utspill. At det ikke alltid går «etter fortjeneste» viser et lignende spill som ble spilt i 1. runde i Norgesmesterskapet her forleden. Nord-Syd var i sonen og Nord var giver.

♠ Kn x x	
♥ x	
♦ D	
♣ E K D Kn x x x x	
♠ K D 10 7 x	♠ 9 x
♥ K x x x	♥ D Kn 10 9 x
♦ E x	♦ Kn x x
♣ x x	♣ x x x
	N V O E
♠ E 8	
♥ E x x	
♦ K 10 9 x x x x	
♣ Ingen	

Meldingene gikk enkelt og greit:

Nord: 3 kløver
 Syd: 3 Grand!!

Norge eller U.S.A.

Med sine 20 000 medlemmer er Norsk Bridgeforbund uten sammenligning Europas største bridgeorganisasjon. Den eneste nasjon som på dette område kan gjøre oss rangen stridig er amerikanerne, men det er meget tvilsomt om noen av U.S.A.'s to store bridgeorganisasjoner kan oppvise et så høyt medlemstall. Det er ikke en gang sikkert at de sammenlagt kan gjøre det.

Med sin 16. årg. er «Norsk Bridgemagasin» uten sammenligning Europas eldste regelmessige bridgepublikasjon. Den eneste nasjon som også på dette område kunne prøve å gjøre oss rangen stridig er U.S.A., men det er sikkert nok, at Culbertsons «The Bridge World» ikke er eldre, og at de som måtte være det, ikke eksisterer idag.

Norsk bridge, Norsk Bridgeforbund og «Norsk Bridgemagasin» er knyttet uløselig sammen. Magasinet er eldre enn Forbundet, men selve bridgen er naturligvisvis eldst. I dens og Forbundets tjeneste har «Norsk Bridgemagasin» virket trofast og utrettelig gjennom de 16 år det har eksistert. Det er idag Europas eldste og mest utbredte bridge-tidsskrift. Denne kjennsgjerning trenger ingen nærmere kommentar, den taler for seg selv.

Norsk Bridgemagasin

Redigert av: Isak Nielsen, Otto Krefthing, Erling Wagle og R. Halle (fra januar 1946).

Utgitt av:

A. M. Hanches Forlag

Kongensgt. 4, Oslo.

Løssalg kr. 0,70 pr. nummer.
 Abonnement kr. 6,00 pr. år.

Herr Edv. Kvisvik

Boks 134

A s k e r

Til tross for at Vest hadde det normalt sikre utspill spar konge, valgte han spar 7!!! Spilleren som i spar kn. ser den eneste mulige innkomst til alle de herlige kløverstikkene, bestemmer seg etter megen tvil for å spille på den variant at den eneste spar som Øst kan ha over syveren er en honnør, og legger liten spar på bordet. Men tabå! Nieren kom fra Øst, og kontrakten var dødsdømt, med 6 betar som resultat.

Men for en topp hvis Vest hadde valgt det «ordinære» utspill, eller hvis spilleren hadde valgt spar knekt første gang.

J. E.

Oslo slo Vestfold 10—8 i Interkretskamp.

Interkretskampen mellom Oslo og Vestfold 6. og 7. april ble mer spennende enn disse kamper tidligere har vært. Før har det vært ren utklassing, nå bet Vestfold godt fra seg, og Oslo måtte slite hardt for å oppnå en knapp seier.

Beste lag ble Jormann—Bj. Larsen, Dæhlin—Gunnar Johansen (med I. Andresen som vikar første dagen).

Norsk Bridgeforbunds turneringer.

Forbundet har et stort program i slutten av mai og i juni. Finalen i Norgemesterskapet for klubber spilles tirsdag 28., onsdag 29., torsdag 30. og fredag 31. mai i Bergen. Så blir det en ukes hvil, deretter kommer finalen i Norgemesterskapet for par og lands-turneringen for damer lørdag 8., søndag 9. og mandag 10. juni i Oslo (pinsen). Og som toppen på kranskekaken kommer Nordisk mesterskap omkring 15. mai. Her er det meningen å ta med både herrelag og damelag fra Norge, Sverige og Danmark. Finnene er også innbudt, men vi vet ennå ikke sikkert om de kan akseptere innbydelsen. Vi skal senere komme tilbake til de forskjellige turneringer.

Vi spår at våre toppspillere skal få noe å gjøre i den tiden som kommer.

Oslo vant Interkretskampen mot Bergen med 10 mot 8.

Den første interkretskamp mellom Oslo og Bergen etter freden ble spilt i Bergen 30. og 31. mars. Hver krets stilte 3 lag, og Oslo vant med 10 vinnerpoeng mot 8. I første runde vant Oslo 5—1, neste runde ble uavgjort 3—3, og siste runde ble vunnet av Bergen med 4—2. Bergens 2. lag ble turneringens beste lag med 5 vinnerpoeng. Laget slo både Kløverknekt og Rex, og spilte uavgjort mot det sammensatte lag fra Singelton, A.B.C. og Astra. De fire spillere var Kubon—H. Bj. Larsen og O. Eoseth—Fr. Warburg. Beste Oslolag ble Kløverknekt med 4 vinnerpoeng.

Det var overraskende — og morsomt — at Bergen klarte å yde så god motstand. Riktignok led kretsene Oslolaget noe ved at 3 Astraspillere meldte forfall, men de uttatte reserver hører alle til de beste spillere i Oslo. Vi gratulerer Bergen med innsatsen.

Narvesens Norgesturnering i Bedriftsbridge.

Fjerde runde er nå avviklet, og det gjenstår bare en runde for sluttkampene.

Det er nå bestemt at sluttkampene skal spilles i Oslo (Handelsstandens lokaler) fredag 24., lørdag 25. og søndag 26. mai. Vi skal i neste nummer meddele hvilke bedrifter som spiller seg fram til sluttkampene.

Sluttkampene spilles etter et litt annet system enn finalen i Norgemesterskapet. De 8 lag deles i 2 puljer. Innen hver pulje spilles en kamp på 32 spill mot hvert av de andre lag, og til slutt spiller de to seierherrer en finalekamp på 64 spill. Imens spiller de 6 utslåtte lag en trøsteturnering.

Arrangørene av turneringen mener at denne avvikingsform er heldigere enn Norgemesterskapets, da unngår en nemlig at innsatsen fra lag som ikke lenger har sjanse til topplasing skal ha noen betydning i de siste avgjørende kamper.

Post til redaksjonen.

Enkelte av leserne har klaget over at det tar lang tid før de får svar på brev som blir sendt til redaksjonen. Nå har dessverre både redaktøren og redaksjonssekretæren stor korrespondanse, så det er vanskelig å få ekspediterte svarene så fort som det kunne være ønskelig. Vi svarer bestandig, så sant returporto medfølger, men leserne må smøre seg med tålmodighet, og være forberedt på at det kan ta litt tid.